

РЕШЕНИЕ

№ 4157

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5127** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 15516/04.06.20г на В. Г. Ф. и Е. Н. Ф., двамата от [населено място] против Заповед № РА-30-119/03.04.20г на Гл.Архитект на СО.

В жалбата се твърди, че заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ.В съд.заседание не се явяват или представляват.

Ответникът Гл.Архитект на СО изразява становище за недопустимост на жалбата поради просрочие, респ. за неоснователност, като моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съд.заседание юрк.К. поддържа това становище, като сочи, че от доказателствата по преписката се установява, че строежът е изграден без строителни книжа, като според времето на извършването му не попада в хипотезите на §16 или § 127 от ПЗР на ЗУТ/за търпими строежи/.

Заинтересованата страна Д. В. Ф./адресат на акта/, не се явява или представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лица с активна проц.легитимация по чл. 149 ал.2 от ЗУТ/адресати на акта/, срещу инд.адм.акт по см. На чл. 214 от ЗУТ, поради което следва да се разгледа по същество. По възражението на ответника за просрочие на жалбата Съдът се е произнесъл изрично- в Определението за насрочване /л.60/, както и го е разгледал в съд.заседание на 16.09.20г, поради което аргументите на Съда за срочност на жалбата няма да се преповтарят и тук/за трети път/.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Видно от обж. Заповед № РА-30-119/03.04.20г на Гл.Архитект на СО, установено е от дл.лица по контрол на строителството в район "П."-СО наличието на незаконен строеж по см. на чл. 225 ал.2 т.2 предл.второ вр. чл. 148 ал.1 от ЗУТ/изграден без строителни книжа/ , който е от VI-та категория по чл. 137 ал.1 т.6 от ЗУТ/доп.застрояване/, като е изграден през 2011г и поради това не попада в хипотезите за търпимост по § 16 или §127 от ПЗР на ЗУТ.Със Заповедта е наредено на двамата жалбоподатели и на з.страна/дъщеря им/-да премахнат незаконния строеж, представляващ "Масивна едноетажна постройка" в ПИ № 14831.6501.532 по КККР, представляващ УПИ IV-532,кв.10 на [населено място], район "П."-СО, ул."3-ти март" №6.

Заповедта е издадена въз основа констатациите на дл.лица, отразени в КП № 4-ГР94-3747/13.11.19г, обявен по реда на §4 от ДР на ЗУТ/чрез залепване на съобщение на имота и на таблото в сградата на района/. В срок не са постъпили възражения от никого, като е издадена заповедта /надлежно връчена на жалбоподателите на 19.05.20г/.Видно от КП и приложения по преписката нот.акт № 126/02г, з.страна Д.Ф. е собственик на имота и строежа, а жалбоподателите/нейните родители/ са възложители и извършители на строежа/поради което и тримата са адресати на заповедта/.Строежът представлява масивна едноетажна постройка/доп.застрояване/, долепена до западната фасада на съществуващата жилищна сграда, има трапецовидна форма, като е изпълнена на нивото на терена.Конструкцията е стоманобетонна/греди и колони/-с височина 1.90м, площта ѝ е 22.50кв.м., покривната ѝ плоча е на нивото на първия етаж на жил.сграда и се явява едновременно и открита тераса към този етаж.Плочата се държи от колони и съществуващи подпорни стени в южната част на имота и към съседен УПИ V-534.По периферията на плочата е монтиран метален парапет с височина 1м, като в северна посока тази парапетна конструкция не е затворена и има изградени метални стъпала надолу към терена.Ползва се за съхранение на инвентар, а плоският ѝ покрив-като тераса за 1вия етаж на жил.сграда. Строежът е изпълнен през 2011г-което е посочено в мотивираното предложение за издаване на виза за пристрояване на "навес с покрив-тераса към жил.сграда"/т.е. самите жалбоподатели в мотивираното си предложение са посочили времето на извършване на строежа, като пред Съда или пред ответника дори и не твърдят друго време на извършването му/.Проверката по КП на 13.11.19г е била изпълнена в отсъствието на тримата Ф., след множество жалби от съсобственици в имота/също Ф.,лишени от достъп до притежавания от тях втори етаж от жил.сграда в имота/ и непредоставен от тях достъп за проверка на 15.10.19г.Съобщението за съставения КП е залепено на строежа и в сградата на района на 18.11.19г/след връщани като непотърсени писма с обратни разписки до Ф. и липса на хора на място в имота/, като в срок до 25.11.19г няма подадено възражение/срокът за възражения им е указан в съобщението/.За втори път съобщение за КП е залепено на строежа и в сградата на района на 14.01.20г, като в срок до 21.01.20г отново няма постъпили възражения.

Видно от КККР, в имота е отразена като съществуваща само масивната двуетажна жил.сграда.Видно от графиката на действащ ЗРП по Заповед № РД-50-09-324/15.10.85г, в УПИ IV-532 е предвидена за застрояване само масивната жил.сграда.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от комп.орган, в кръга на правомощията, предоставени му по делегация от Кмета на СО/съгл. Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.19г и предходна Заповед № СОА17-Рд09-622/19.06.17г/, както и предвид местоположението и категорията на строежа. Заповедта е издадена при спазване на писмената форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК и спец.норми на ЗУТ, вкл. фактически и правни основания.При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на проц.правила от страна на ответника, като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая/чл.35 от АПК/ и не е нарушено правото на защита и участие в адм.производство и на тримата адресати на заповедта.Заповедта отговаря на целта на закона-ЗУТ/за премахване на незаконното строителство/.

Съдът намира заповедта и за мат.законосъобразно, по следните съображения:

На първо място, въпреки многократно даваните им изрични и подробни указания от Съда по доказателствата, вкл. относно носената от тях доказ.тежест за твърдяните от тях положителни факти/но те всъщност не твърдят никакви положителни факти/, жалбоподателите не ангажират никакви доказателства и нямат никакви доказ.искания. Не представят указанията им доказателства -или за законосъобразното изграждане на строежа/т.е. не представят строителни книжа/, или за време на изграждането му, което да обоснове извод на Съда за търпимост на строежа по см. на § 16 или § 127 от ПЗР на ЗУТ. Съдът е указал на ответника доказ.тежест по чл. 170 ал.1 от АПК/следва да докаже фактическите си установявания/, но нито ответникът, нито жалбоподателите са поискали назначаване на СТЕ по някакъв спорен въпрос/нямат спор по фактите всъщност-констатирано в последно заседание и от Съда/.Нещо повече, жалбоподателите не оспорват фактическите установявания на ответника-не оспорват нито, че обектът по заповедта представлява строеж по см. на ЗУТ, нито неговата категория/която обуславя компетентност на този издател на акта/, нито извода на ответника за незаконен строеж/изграден без строит.книжа/ , нито за неприложимост на която и да е хипотеза по ЗУТ за търпимост на строежа.

На второ място- постройката/предвид конструкцията ѝ/- представлява строеж по см. на §5 т.38 от ДР на ЗУТ, представлява строеж от VI-та категория/доп.застрояване към основно застрояване/, извършен е без строителни книжа, след одобряване на КККР, конкретно през 2011г/според посоченото лично от жалбоподателите в подаденото постфактум от тях заявление за издаване на виза за вече изградения процесен строеж/.Предвид времето на изграждане на строежа, същият не попада изобщо във времеви граници на §16 или §127 от ПЗР на ЗУТ, респ. не е търпим строеж /освен това строежът не е предвид в действащия ЗРП 85г/. Строежът не е узаконен впоследствие, като представлява незаконен строеж по см. На чл. 225 ал.2 т.2 вр. Чл. 148 ал.1 от ЗУТ и следва да се премахне.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 от АПК, като следва да му се присъдят 100лв юрисконсултско възнаграждение/мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 78 ал.8 от ГПК/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 15516/04.06.20г на В. Г. Ф. и Е. Н. Ф.,

двамата от [населено място] против Заповед № РА-30-119/03.04.20г на Гл.Архитект на СО.

ОСЪЖДА В. Г. Ф. и Е. Н. Ф., двамата от [населено място] да заплатят на Столична Община сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с кас.жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: